

Σε βασικό θέμα της προεκλογικής περιόδου είχαν αναδειχθεί οι προτάσεις των κομμάτων για ρύθμιση «κόκκινων» δανείων ή ακόμη και για γενικό «κούρεμα» υποχρεώσεων των νοικοκυριών στις τράπεζες. Όμως η τρόικα ετοιμάζεται για μετεκλογικό «βέτο» σε υπερβολικά «γενναιόδωρες» για τους δανειολήπτες νομοθετικές ρυθμίσεις, ενώ «κραδαίνει» στους Έλληνες πολιτικούς τις δεσμεύσεις που έχουν ήδη αναληφθεί με το νέο μνημόνιο.

Σε έγγραφο του πρωθυπουργικού γραφείου, όπου απαριθμούνται οι υποχρεώσεις της επόμενης κυβέρνησης για λήψη άμεσων οικονομικών μέτρων με βάση το μνημόνιο, σημειώνεται μεταξύ άλλων ότι μέχρι το τέλος Ιουνίου θα πρέπει να αλλάξει το θεσμικό πλαίσιο για τη διαχείριση από τις τράπεζες των δανείων που ήδη βρίσκονται σε καθυστέρηση ή κινδυνεύουν να γίνουν το προσεχές διάστημα μη εξυπηρετούμενα.

Όπως σημειώνεται στο έγγραφο, μέχρι το τέλος του δεύτερου τριμήνου θα πρέπει να γίνει «προετοιμασία τροποποιήσεων του νομικού πλαισίου για την αντιμετώπιση των μη εξυπηρετούμενων δανείων και εκείνων σε κίνδυνο να μετατραπούν (σ.σ.: σε μη εξυπηρετούμενα), με τη συνδρομή διεθνών εμπειρογνομόνων και των Ε.Ε. / ΕΚΤ / ΔΝΤ».

Όμως το μνημόνιο, ενώ αναγνωρίζει την ανάγκη να διαμορφωθεί ένα ενιαίο νομοθετικό πλαίσιο για τη διαχείριση των προβληματικών δανείων (όσων είναι ήδη ή θα γίνουν στο μέλλον προβληματικά), θέτει σοβαρούς περιορισμούς στην ευχέρεια κινήσεων που θα έχει η επόμενη κυβέρνηση. Ουσιαστικά δίνει στην τρόικα δικαίωμα «βέτο» για το περιεχόμενο της νομοθετικής ρύθμισης και καθορίζει ένα δεσμευτικό πλαίσιο ώστε να περιοριστεί το κόστος μιας ρύθμισης για τα δάνεια στο τραπεζικό σύστημα.

Ειδικότερα, με βάση την παράγραφο 18 του μνημονίου:

1. Αποκλείονται εκ των προτέρων μέτρα γενικού «κουρέματος» δανείων, που θα είχαν

υψηλό κόστος για τις τράπεζες. Στο μνημόνιο διευκρινίζεται ότι τα μέτρα για τη ρύθμιση δανείων θα πρέπει να είναι «στοχευμένα» και να ευθυγραμμίζονται με την αντοχή του τραπεζικού συστήματος και του δημόσιου τομέα, ο οποίος στηρίζει με κεφάλαια και εγγυήσεις τις τράπεζες. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι η τρόικα θα υπολογίζει το κόστος κάθε ρύθμισης για τις τράπεζες και θα διασφαλίζει ότι δεν θα ξεπεραστούν ορισμένα όρια, καθώς από το μνημόνιο έχει καθοριστεί ότι το ανώτατο όριο πρόσθετων κεφαλαίων που θα προσφέρει το κράτος στις τράπεζες για κάλυψη ζημιών δεν μπορεί να υπερβεί τα 50 δισ. ευρώ.

2. Επιπλέον, το μνημόνιο ορίζει ότι όποια ρύθμιση γίνει για τα δάνεια θα πρέπει να διατηρεί την «κουλτούρα πληρωμών» και να μη δημιουργεί τον κίνδυνο να διακόψουν την εξυπηρέτηση των δανείων τους οι δανειολήπτες περιμένοντας ότι θα τα ρυθμίσουν αργότερα με ευνοϊκό τρόπο. Σε κάθε περίπτωση, ορίζει ότι στόχος των ρυθμίσεων θα πρέπει να είναι να αυξηθεί στον μέγιστο δυνατό βαθμό η ανάκτηση δανείων από τις τράπεζες, αλλά και να διευκολυνθούν οι τράπεζες να αποφασίζουν οι ίδιες σε ποιες επιχειρήσεις θα γίνονται ρυθμίσεις, επειδή κρίνονται βιώσιμες, και σε ποιες θα διακόπτεται η χρηματοδότηση και θα τίθενται εκτός αγοράς.

ΟΙ ΕΞΑΓΓΕΛΙΕΣ ΔΕΝ ΑΝΗΣΥΧΟΥΝ ΤΟΥΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΕΣ!

Αυτό είναι το γενικό πλαίσιο του μνημονίου, που όπως εκτιμούν τραπεζικά στελέχη δεν θα επιτρέψει στα κόμματα να πραγματοποιήσουν τις «γενναιόδωρες» προεκλογικές τους υποσχέσεις προς τους «στριμωγμένους» δανειολήπτες. Υπενθυμίζεται ότι, μεταξύ άλλων:

Ο Αντώνης Σαμαράς έχει προτείνει να πληρώνουν μόνο τόκους για τρία χρόνια τουλάχιστον όσα νοικοκυριά έχουν υποστεί τέτοια μείωση εισοδήματος που οι δόσεις των δανείων ξεπερνούν το 30% των εισοδημάτων τους.

Ο Ευάγγελος Βενιζέλος έχει αρκестεί να προτείνει την ένταξη των αυτοαπασχολούμενων με χρέη από επιχειρηματικά δάνεια μέχρι 25.000 ευρώ στον νόμο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, αποφεύγοντας υποσχέσεις για γενικές ρυθμίσεις στα δάνεια.

Τα κόμματα της ευρύτερης Αριστεράς και η Κοινωνική Συμφωνία της Λούκας Κατσέλη έχουν προτείνει διάφορες εναλλακτικές λύσεις γενικού «κουρέματος» των δανείων,

ανάλογα με τη μείωση εισοδημάτων καταναλωτών και επιχειρήσεων.

Όλα τα κόμματα αναγνωρίζουν, πάντως, ότι το πρόβλημα της υπερχρέωσης είναι από τα σοβαρότερα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα αυτής της περιόδου. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι καθυστερήσεις ακόμη και στα στεγαστικά δάνεια έχουν ξεπεράσει το 15% στο τέλος του 2011, σύμφωνα με στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος. Ως εκ τούτου, σχεδόν ένα στα έξι νοικοκυριά που αγόρασε κατοικία με στεγαστικό δάνειο κινδυνεύει τώρα να τη χάσει!

Espressonews.gr